

1–Aquests relats són escrits sovint en primer persona. En aquetes casos, qui explica la història? Tenen en comú algún aspecte aquests personatges? Raoneu la vostra resposta.

Qui explica la història és la Carme Riera. Nosaltres creiem que quan és narrada en primera persona, l'autora intenta donar-li més realisme. Ja que quan una història és narrada en primera persona sembla que el missatge o les vivències d'aquesta arriben més a dins. Una història narrada en primera persona ens dona la sensació de que ´´es un conjunt de vivències de l'autora.

L'autora també utilitza el diàleg, com per exemple a la pàgina 60. També utilitza a la 3ª persona, i quan utilitza el narrador és omniscient, ja que aquest ho sap tot.

2–Fixeu-vos en el títol del llibre, què vol dir? Per què creieu que agafa el d'aquest conte? Observeu també els dels altres contes i els de les diferents parts del recull, són títols eloqüents? Per què creieu que Carme Riera els tria així?

El títol Te deix, amor, la mar com a penyora fa referència al dia en que la protagonista de la història finalitza la seva relació amb el professor. I la mar és com si li recordés aquell amor.

Tots els contes tenen relació entre ells. Tots tracten d'amor i la mar és un element molt important. I aquest títol menciona les dues coses.

Els títols de les diferents històries sí que són elocuentes, lo que succeeix és que de vegades els títols tenen un missatge ocult u a primera vista no trobem l'elocució, sino que per entendre el títol i trobar aquest rera fons que li dona Carme Riera,, tenim que llegir la història.

Nosaltres creiem que els títols del llibre els tria misteriosos i estranys perquè d'aquesta forma incita més al lector a llegir. I amés, són molt estètics.

3.–En tot el llibre trobem expressions poètiques, encara que siguin relats en prosa.

Copieu-ne cinc exemples i comenteu, un per un, per què els considereu poètics.

Aquest darrer hivern em repetia, asseguda vora la finestra, històries repetides del seu món que anava, lentament, esbuscant-se.

Aquest fragment és, al nostre parer, clarament poètic, fins i tot, sembla ser, que per fer-lo destacar, Carme Riera ho posa entre cometes. Pensem que és així, doncs, destaca respecte a la resta del context, te relació, però es un canvi brusc. Altres exemples extrets del mateix capítol Flames de llum cremaven grocs domassos son:

L'àvia brodava la claror, esmorteïda al canemàs. Per les seves mans pansides retornaven agullers llargs d'enfilat tantes hores la vida sobre roses brodades a l'estam...

Als seus ulls verds la llum minvava, enyorant potser l'esguard bell de tants anys enrera. Al jardí començaven les ombres, començava a créixer l'herba vora els tarongers, a les pasteres de les liles. En esbarts venien els records...

Fora del capítol que em esmentat anteriorment, em trobat altres expressions poètiques, aquest cop sense les cometes:

Creix el farratge, el blat, l'ordi, la canyamel sota el verivou dels asperges. Olor de terra humida. Parany per

a caderneres dintre l'alfals amb reclams que emperonen, després, diminutes gàbies betllades pels moixos.

És l'introducció del capítol Als llavis d'aspre gust de la lletrada, creiem que és poètica per l'enumeració que la caracteritza. A més ens don una sensació natural, una sensació de bellesa, encara que per a alguns no és així. Seria una espècie de *Locus amoenus* campestre, a qui li agrada, que ho disfruti.

I per acabar destacarem un fragment al qual destacarem el que ja em mencionat anteriorment, la enumeració poètica, una característica molt corrent a l'obra.

Sempre me presegueix la seva imatge. Vetlla a tota hora, dia i nit rera els vidres, persianes, portes, finestres, cortinatges, dins els miralls...

4.-El relat Noltros no hem tengut sort en sos homos... és escrit en dialecte baleàric. Busqueu exemples que siguin il·lustratius de:

a)Trets fonètics: Encara que és un text escrit, i per tant no podem trobar-hi exemples

fonètics, però coneixent les característiques del insular podem establir

hipotèticament una suposició de com seria la teòrica pronúncia si un

baleàric ho pronúncia.

-Pèrdua de la -a final als mots esdrúixols acabats en -ia. És un exemple és familia que encara que Riera ho escriu correctament hem de suposar que la pronúncia seria famili.

-Als diftongs creixents -qua, -gua, la -a es pronúncia com una -o, com per exemple quan o qualcú, que a la vegada forma part del lèxic particular dels balears.

-Els sons oclusius finals son pronúnciats, com per exemple malalt, talment, o bé calent.

-Iodització (ieisme) generalitzat, com suposem succeeix a budells.

-La -r final no és pronúncia, com a plànyer.

-Distinció entra la [v] de la [b] com a vella o vivia.

b)Trets morfosintactics:

-La primera persona del singular del present d'indicatiu té morfema Ø, com veiem a agaf o bé arrib.

-En lloc de l'article el, la, els, les trobem l'article salat es, sa, es, ses com per exemple, es budells, sa fel o ses nines.

-L'article personal sempre és la forma arcaica en, na com trobem al text na concepció.

-Els pronoms febles presenten la forma plena davant el verb, així ho veiem a me donà o se cala foc en lloc de em donà o es cala foc són alguns dels exemples.

-La primera persona del singular del present de subjuntiu té morfema -i, com per exemple cregui.

c)Trets lèxics:

–al·lot o al·lota a en lloc de noi o noia.

–grave en lloc de greu, sent aquest un arcaisme.

–empegueïda que seria avergonyida.

–Pareixia enlloc de semblava.

–Quins tipus de registre intenta reproduir l'autora a través del monòleg del personatge? Justifiqueu la vostra resposta.

Aquest conte del llibre de Carme Riera és presentat com un exemple d'una parla col·loquial, doncs utilitza expressions com quins dos rufais, que pertanyen a un context clarament col·loquial. També destaquen l'ús dels possessius col·loquials com son pare en lloc de seu pare. Fins i tot introdueix alguna paraula considerada com a vulgarisme, ja que és un mot correcte però mal escrita ortogràficament, per això la posa entre cometes, presones. A més menciona també entre cometes altres vulgarismes com Infel enlloc d'Eiffel o bé Alisos. Una parla que considerem de baixa estofa pels barbarismes com els castellanisme caído o pels vulgarismes constants.

5.–En altres contes de Carme Riera trovem diferents manifestacions dialectals. Busqueu-ne exemples i classifiqueu-los ordenadament.

a)Trets fonètics:

–Pèrdua de la –a final als mots esdrúixols acabats en –ia. És un exemple és policia que encara que Riera ho escriu correctament hem de suposar que la pronúncia seria polici. O bé ambulància seria pronunciat ambulanci. Amdós a la pàgina 41.

–Als diftongs creixents –qua, –gua, la –a es pronúncia com una –o, com per exemple qualche a la pàgina 31.

–Els sons oclusius finals son pronúnciats, com per exemple pronunciant o ardent que seria pronuncian o arden, a la pàgina 81.

–Iodització (ieisme) generalitzat, per exemple a allunya a la mateixa plana.

–La –r final no es pronúncia, com a la pàgina 85, amb plor, que seria plo.

–Distinció entra la [v] de la [b] com a tornava a la pàgina 54 o bé aventura a la 117.

b)Trets morfosintactics:

–La primera persona del singular del present d'indicatiu té morfema Ø, com veiem a la pàgina 36, amb t'enyor, enlloc de t'enyo.

–En lloc de l'article el, la, els, les trobem l'article salat es, sa, es, ses com per exemple a la pàgina 69, sa bossa enlloc de la bossa.

–L'article personal sempre és la forma arcaica en, na com trobem a Na Glòria a la pàgina 68 o bé En Luigi a la 89.

–Els pronomes febles presenten la forma plena davant el verb, així ho veiem a me deixa enlloc de em deixa, a la plana 37.

-La primera persona del singular del present de subjuntiu té morfema -i, com per exemple assenti a la plana 101.

c)Trets lèxics:

-Caramulls: moltes coses una damunt les altres.

-Beates: Capellà.

-Nafres: Ferides.

-Ca: Gòs o bé casa.

-Al·lot/al·lota: noi/noia.

-Ver: veritat.

-Doblers: Diners.

-Clucs: tancats.

Te deix, amor, la mar com a Penyora

ÍNDEX

1-Aquests relats són escrits sovint en primer persona. En aquetes casos, qui explica la història?Tenen en comú algún aspecte aquests personatges? Raoneu la vostra resposta.....PÀGINA 2

2-Fixeuvos en el títol del llibre, què vol dir? Per què creieu que agafa el d'aquest conte? Observeu també els dels altres contes i els de les diferents parts del recull, són títols eloqüents? Per què creieu que Carme Riera els tria així?.....PÀGINA 2

3.-En tot el llibre trobem expressions poètiques, encara que siguin relats en prosa.

Copieu-ne cinc exemples i comenteu, un per un, per què els considereu poètics.....PÀGINA 3

4.-El relat Noltros no hem tengut sort en sos homos... és escrit en dialecte baleàric.....PÀGINA 3

5.-En altres contes de Carme Riera trovem diferents manifestacions dialectals. Busque-ne exemples i classifiqueu-los ordenadament.....PÀGINA 5